

פרוטוקול מס' 133

מישיבת ועדת החינוך והתרבות שהתקיימה ביום
רביעי, ח' באדר ב' התשמ"ו - 19.3.86, בשעה 9

נוכחים:

חברי הועדה:

נ. רז - יו"ר
ש. אלוני
פ. גולדשטיין
ע. דראושה
א. הראל
ג. כהן
א. סרטני
מ. פלד
ב. שליטא
א. ח. שאקל
מוזמנים:

חה"כ א. ורדיגר
חה"כ ד. דנינו
חהכ"ר מ. וירשובסקי
א. פורת - מנכל רשות השידור
מ. ינון - יו"ר הועד המנהל של רשות השידור
י. אלוני - מנהל הטלביזיה
נ. כהן - היועץ המשפטי של רשות השידור
א. רבדל - דוברת רשות השידור
ב. נסים - מקשרת משרד החינוך.

מזכירת הועדה:

ד. פלר

קצרנית:

ש. אלחרמן

סדר-היום:

1. השבתת הטלביזיה - הצעה לסדר יום של חברי-הכנסת מ. גלזר-תעסה, י. צבן, י. שריד, מ. וירשובסקי, א. ולדמן, נ. רז, ד. דנינו
2. תפקוד הטלביזיה - הצעתה לסדר יום של חברי הכנסת א. ורדיגר, ג. כהן.

1406

(נתקב) היג 2.4.86

הצעות לסדר היום : השבת הטלביזיה - של חברי הכנסת
מ. גלזר-תעסה, י. צבן, י. שריד, מ. וירשובסקי, א. ולדמן
נ. רז, ד. דנינו;
תפקוד הטלביזיה - של חברי הכנסת א. ורדיגר, ג. כהן

היו"ר נ. רז : בקר טוב, נתחיל בשאלות של חברי הוועדה. אם אין לחברי הוועדה, לי יש כמה. (1) מה קורה בכפר מנדא, רוצים להשבית את בית הספר. חסרים להם 20 חדרי כיתות.

(2) יש פניה של תלמידים שלא מקבלים ציוני בגרות והם נידחים מהאוניברסיטה בשל כך.
(3) בנות צ'רקסיות מכפר קמה סיימו את סמינר אהלו ורוצות לחזור לעבוד בכפר מולדתן. הן לא יכולות לחזור כי עובדות שם מורות יהודיות. המקומות תפוסים.

ש. אלוני : היתה החלטה של משרד החינוך שבכל עדה ילמדו בנות העדה במקומן.

היו"ר נ. רז : יש שם מורות שעובדות. הן בוגרות סמינר ורוצות ללמד. (4) פנו מבית הספר רון בשאלה מעניינת מאד. ישנם ידלים שהם צעירים בגיל, עשו חלק מבחינות הבגרות בכיתה י'. בפיתה יא' לא נותנים להם לגשת מפני שהם צעירים מדי על פי הגיל, בגלל התקנות. אבקש תשובה.

אלה עיקרי הדברים. יש עוד. אני אתן לך אותם, ברוריה. יש הצעות לסדר היום שהיו במליאה והועברו אלינו. לא בחדווה שמחתי שהן עוברות אלינו, מסיבה אחת ברורה: אין תכלית לדיונים שלנו. גזירת התקנון מחייבת להעביר הנה. כבר קיימו דיון ברשות השידור והוצאו מסקנות. פעם אחת ב-23 ביוני 85 ופעם אחת ב-2 בינואר 86. שוב קורים דברים שקוראים לחברי הכנסת להעלות הצעות. אנחנו מגלגלים ומגלגלים בפרשה הבלתי נגמרת הזאת. הדברים הועלו ואנחנו חייבים להתייחס אליהם.

ב. שליטא : למה זה לא נגמר אף פעם - זו השאלה הגדולה.

א. ורדיגר : אדוני היושב-ראש, יושב-ראש הרשות, מנכ"ל רשות השידור, חברי הכנסת, למעשה אני שואל את השאלה. מונחת לפני מסקנות משני דינוים: פעם אחת הצעה לסדר היום של חברי הכנסת ורדיגר, נמיר וגרנות עוד בשנת 85; פעם שניה - של חבר הכנסת פלד במושב השני של הכנסת.

אני שואל את אותה השאלה: לשם מה המסקנות, אם אין מקום לשינוי המצב, לשיפור המצב. כאילו נגזרה הגזירה שכך צריך לקרות, לשם מה מסקנות. הגברת פלד משקיעה מאמץ כדי להוציא מסקנות בהתאם לדברים שנאמרו בוועדה.

ניקח את המסקנות שקיבלנו, בהתאם להצעתו של חבר הכנסת פלד מ-28 בינואר 86, לפני כחודשיים. ועדת החינוך והתרבות ממליצה בפני ממשלת ישראל להקים ועדה ציבורית בראשות שופט... (מצטט)

חלק מהמסקנות ודאי מקובל. לא באתי מכוכב אחר, אני יודע שמדינת ישראל לא תישאר בלי טלביזיה. יש לי דיעה על הטלביזיה, אבל צריך להיות מציאותי. אף אחד לא מסכים למצב הקיים. אנחנו כבר דשים בנושא זה כל כך הרבה זמן. לא אעלה את כל הדברים שאמרתי מעל במת הכנסת, אני וחברים אחרים. אין כאן קו הפרדה בין דתיים וחילוניים, בין שמאל וימין. מדברים על המדינה הזאת שנקרא הטלביזיה הישראלית, כפי שהיא קיימת. אני מצטט את מר פורת, כיצד הוא מתאר את הטלביזיה.

האם באמת אין מה לעשות? אז צריך להודיע: רבותי, נרד מהעסק הזה. כך זה לא יכול להימשך. פעם סוגרים הטכנאים, פעם על תוכניות ועוד. אם לא

נקבל החלטה כזאת ונאמץ אותה, אין טעם כל חודשיים להעלות את הנושא מחדש. כאשר היו ויכוחים במדינה על המצב הכלכלי, היו כאלה שחשבו שאנחנו במפולת. ברוך השם נמצא פתרון, פחות טוב או יותר טוב, אנחנו עולים על דרך המלך. כאן אין אפילו סימנים של עליה על דרך המלך. אינני יודע אם מנסים בכלל להוציא את המסקנות לפועל.

בועדות כספים יוצאות מסקנות שאין להן שיניים. אף אחד לא מתיחס אליהן, המצב נשאר זה לגבי המצב הכללי.

אני רוצה לעורר שתי נקודות. ראשית, מה שקשור לתוכנית של מרכזי פרימן על ההתבוללות ובאיזה צורה היא הורדה מהמסך. עד כמה שידוע לי היא נבדקה, עברה ביקורת ואושרה להקרנה. בעיני עובדי הטלביזיה לא מצאה חן, בעזרתם של חברי כנסת מסוימים שקופצים על העגלה במקרים כאלה. התוכנית הזאת לא שודרה.

ש. אלוני:

אין חילוקי דיעות שהנושא ראוי לדיון. אין לך אינפורמציה על מה שהיה. גם אתה חושב שהנושא יותר רציני מאשר עדות של נפקנית על מעשה שהיה לה עם איזה רמאי. זה לא נושא לויכוח. הויכוח לא היה אם להעלות או לא להעלות נושא של נישואי תעריצות, הויכוח היה ביחס לענין מאד מסוים.

א. ורדיגר:

אנסה להסביר מה שאני לא מבין.
נושא שני: התוכנית של זה הזמן.

ש. אלוני:

הרב פרדס?

א. ורדיגר:

אני לא ראיתי את התוכנית. אינני מגן על אף אחד, אם הוא רב או לא רב. אני מניח שיהיה דיון במליאה. אני מדבר בקשר לזה הזמן והו כלכותא. כאשר עוד היה פסול להקרנה ובניגוד לחוק, המראיין הזמין בצורה חד-צדדית מרואינים. כלומר, נגד החוק. הצנזורה פועלת על פי חוק. כבר אינני מדבר על העירום ועל הגסות. כאן נעשה דבר נגד החוק הישראלי. הצנזורה איננה פועלת בחלל ריק, היא פועלת על פי חוק.

מה שקרה לגבי התוכנית על ההתבוללות היה נגד מה שהוחלט. צריכים לשמור על חוק במדינת ישראל. אני רואה בכל המיכלול של הנושא אנדרלמוסיה שאין כמוה בעולם כולו. אני אספתי חומר, אי אפשר לומר שאין בעיות.

רבותי, כאן הועדה צריכה להחליט על עקרון: תפקוד הטלביזיה על כל צדדיה. אם נגזרה הגזירה ואין מה לעשות, נודיע לכל עם ישראל, נסתלק מהענין, זה מה שיש. מי שירצה = ילחם, מי שלא ירצה - יהיה דון קישוט. מה התוצאות של המסקנות-מנובמבר 85 ומינואר 86? לאחר שנשמע מה קורה ומה התוכניות נדע מה לעשות.

אני הבנתי בין השיטין, מדבריו של שר החינוך שיש בעיה. אם אנחנו בחליט לסגור את הטלביזיה יש בעיה, מבחינה חוקית יש בעיה. קראתי באחד העיתונים לפני שבוע שכאילו שר החינוך מינה ועדה שתבדוק את הנושא הזה או שתפעל בכיוון זה. גם על כך אנחנו צריכים לדעת. לפי דעתי קיימת האפשרות לשנות, לתקן את הדברים, קיימת האפשרות שהטלביזיה תהיה טלביזיה נורמלית ולא תהיה בידיהם של אנשים שלצערי הרב עושים צעדים בלתי אחראיים, לא כולם.

אם אנחנו נדע שהאפשרות הזאת קיימת נוכל לשנות את המצב. בינתיים אני עומד על כך שיש לסגור את הטלביזיה לששה חודשים. בלי לסגור אותה, לא נוכל לתקן אינני חושב שיש צורך ברשת ב'.

א. הראל:

אם תסגור הפירטיות תגבר ותראה הו כלכותא בריבוע.

היו"ר נ. רז:

אני קורא בדבריו של אורי פורת שאפשר תוך ששה שבועות להתארגן מחדש.

א. ורדיגר:

אם מר פורת הנכבד חושב שאפשר לסגור לששה שבועות ולשנות, אינני עומד על ששה חודשים. אני לא רואה

שאפשר תוך ששה שבועות לשנות את הדבר.

פ. גולדשטיין: הסכם לששה שבועות, עם אפשרות הארכה.

א. ורדיגר:

בדבר אחד אני בטוח: בלי לסגור אי אפשר לשנות. לסגור ולבנות מחדש, עם חוק חדש.

היו"ר נ. רז:

לתקן את החוק וכל המיבנה.

א. סרטני:

החוק הוא המוקד .

א. הראל:

בקואליציה הזאת אתה חושב שיהיה חוק חדש. נגד הגזענות אי אפשר להתאחד.

ד. דנינו:

כמה מלים. יכול להיות שיהיו חילוקי דיעות ביני לבין חברי הכנסת הדתיים, אבל אני מתיחס לתוכנית שלא שודרה בטלביזיה. קם רעש גדול. התענינתי בין חברי שיושבים מטעם התנועה ונוכחתי לדעת שאולי טוב שלא שודרה. יכול להיות שיש חילוקי דיעות ביני לבין חברים אחרים, אבל כנראה חברים אחרים לא בדקו. אני שמח שלא שודרה.

השתתפתי בלובי של חברי הכנסת, אבל אחרי שהתענינתי, אני חושב שטוב שיצא כך, בין אם התכוונו או לא.

עכשיו לגופו של ענין: אני חושב שהענין של הטלביזיה צריך למצוא דרך אחרת שתשביע את רצון עם ישראל. היא טלביזיה ממלכתית, היא לא טלביזיה של מישהו. הדבר הזה חייב לבוא על תיקונו. בחוק כתוב: רשות השידור ממלכתית. הכל ממלכתי. כאשר אתה בא לבדוק את הענין, אתה מוצא שזה לא ממלכתי, אלא פרטי או חצי פרטי. הדבר הזה חייב למצוא את תיקונו.

אנחנו שומעים על דמוקרטיה. איפה הדמוקרטיה? אדם אחד יכול לשחק את כל מדינת ישראל. זו דמוקרטיה? אני שואל את חברת הכנסת אלוני הדוגלת בדמוקרטיה, האם את מצדיקה שעדם אחד ישחק את מדינת ישראל?

ש. אלוני:

אני מקבלת את זה כשאלה רטורית.

ד. דנינו:

אני לא מופיע בטלביזיה, כך שאין לי בעיה. אם ראש הממשלה מופיע או שר אחר ובחצי המשפט מנתקים את התמונה? לכן אני חושב שצדקו אלה האומרים שיש לסגור את הטלביזיה לתקופה מסוימת, על מנת לבדוק את הענינים בצורה יסודית וענינית. אם יש צורך לתקן את החוק, לא יקרה שום אסון. תוקנו כמה חוקים בכנסת הזאת. לא יזיק.

אני מקבל שצריך להרחיב את הטלביזיה הלימודית, שם צריך להשקיע עוד יותר מאמץ. זה מרחיב דעת לנוער וילדים. זו תוכנית שראוי שיצפו בה. אינני בא לקבוע ששה שבועות או ששה חודשים, תלוי מי יקח את הענינים לידיים ומי יטפל. יכול להיות שיימצאו שלשה אנשים שימצאו פתרון תוך שבועיים.

אתמול התוכחנו על הארכת חוקי מיסים. אם ששה שבועות לא יספיקו, אפשר להאריך לעוד חודשים. בואו נתחיל קודם כל.

א. הראל:

מה יקרה בששה חודשים?

ד. דנינו:

צריך להקים ועדה מוסמכת שתדון איך לתקן את כל הליקויים. יכול להיות שיצטרפו גם תיקון בחוק. אני

מבין את ההסתדרות.

א. הראל:
אני רוצה להבין. כל הזמן יושבות ועדות ומקבלות החלטות. אם אתה רוצה להחליף את האנשים שעומדים בראש- אפשר להחליף אותם.

ד. דנינו:
לו היו מניחים בפנינו החלטות של ועדת מנכלים כדי להראות אם מימשו או לא - מה שאתה אומר נכון. אין לנו דרך אחרת אלא לבוא ולומר: אנחנו מציעים שיסגרו לשה שבועות. להקים ועדה שתהיה מוסמכת להציע הצעות ואחר-כך נפתח או לא נפתח.

ב. שליטא:
השאלה השאלתית ביותר: מדוע העניין הזה לא יורד מסדר היום? העניין הזה לא יורד מסדר היום מפני שכל המנהלים של הטלביזיה צריכים להפנות את כתב האישום כלפי עצמם. זה לא יורד ובצדק לא יורד מסדר היום. ישנן טענות במיכלול רחב ביותר. קודם כל המיכלול הניהולי. יש עודף של עובדים בטלביזיה. עכשיו אני חבר ועדת הכספים ואני יכול לומר: קיים שם בזבוז. צריך לעשות סדר מי עובד ומתי עובדים. צוותים קובעים לאן יסעו, באיזה מספר של עובדים יצאו לסקר משהו בשטח. כל הדברים האלה לא מתקבלים על הדעת.

אני שומע על אגודת עיתונאים שמתמרמת ורוצה השוואת תנאים לעיתונות הכתובה. הם צודקים, צריך להשוות את התנאים לעיתונות הכתובה. אבל כל הדברים האלה לא יכולים להיערך על גבו של הציבור.

אינני רוצה לצאת בסיסמאות על סגירת הטלביזיה. אני יודע מה חשיבותה של הטלביזיה. יש שכבות בעם ישראל שיתקשו בלי טלביזיה. אין להם בידור אחר, אין להם תרבות אחרת. זה הפך בימינו למצרך די חיוני. לא צריך לבטל לחלוטין. לא בקלות אפשר לסגור.
חבר הכנסת ורדיגר, ידידי הראל זרק קריאת ביניים. הוא צדק. אם לא טלביזיה, יתחיל הסרטים הכחולים.

ש. אלוני:
כחצי מליון אנשים רואים טלביזיה בכבלים של פורנוגרפיה. אתמול הופיעו לפני ועדת החוקה, חוק ומשפט בנושא של זכויות יוצרים. הביאו עובדות ומספרים על מה שקורה בפירטיות הזאת. יש הילולה לא נורמלית שאין עליה שום שליטה, של מחזות, של פירסומות. מלבד דברים גנובים, שרשרת של סרטים כחולים.

ב. שליטא:
יושבים פה שלשה אנשים מכובדים מאד שחושבים שיש להם השפעה: יאיר אלוני, אורי פורת ומיכה ינון. לתכנית מבט יש המספר הגדול ביותר של הצופים. העורכים שבויים בהשקפת עולמם. הם מאמינים למה שאם ערביה אומרת. הם מאמינים בכנות שזה הדבר הכי חשוב שקרה במדינה, מפני שזו השקפת עולמם.

אדוני יושב ראש הוועד המנהל, מדוע אתה לא שם לב לתכנים. ישנם ליהוקים קבועים. את פסטיבל תנועת החירות הראו על דרך השלילה. אתם נותנים משהו מהשמאל הקיצוני, מהימין הקיצוני ואתם חושבים שאתם עושים איזון.

אתמול שמעתי בטלביזיה שלי גבע דיבר באוניברסיטה והוא שלל לחלוטין את מלחמת לבנון. אל"מ גבע אמר. מדוע אינכם מצטטים עוד 200 אל"מים אחרים? זניחתו את חייליו זה משהו חדשותי. הדיעה שלו על מלחמת לבנון היום היא לא חדשותית. שר הבטחון אמר את דברו, הרמטכל אמר את דברו. כולם מסתיגים ממעשהו, ממחשבתו. פתאום מביאים מה הוא אמר. איזה חדשות יש בזה?

מישהו קובע את הדברים, לא אתה יאיר אלוני, עם כל הרצון הטוב שלך והמקצועיות שלך. את זה קובע עורך מסוים במבט. כל מיני דברים קטנים יוצרים דעת קהל. המירקע הזה יותר מדי חשוב כדי שיהיה בידי שני אנשים או אפילו שלשה אנשים. להערכתך צריך לעשות שינויי ערכים מוחלט. יכולה להיות החלפה שוטפת של עורכים לזמנים קצרים, כדי לא לאפשר לעורך אחד, עם הדיעות שלו לקבוע את כל הדברים.

ההפגנה שראינו בשכם היא בעלת ערך חדשותי, אבל לא חמש דקות. ארבע דקות מעל דקה אחת היו מעבר למה שצריך. עם ישראל לא חייב לראות במשך דקות שלמות את כל הדברים האלה.

אדוני, יש לי טענות. אני גם יודע מה נעשה בקן הצרעות הזה. אני יודע שמנהל רשות השידור גם מתקשה לנהל, מפני שהסמכויות שלו לא ברורות. במידה רבה מאד יד איש ברעהו. ישנם ועדים ששולטים וקובעים. המצב הזה לא יכול להימשך. אני רוצה לתת לאורי פורת שיצליח או ליכשל ויחזיר את המנדט, אבל שיהיה סדר. אני רוצה שיאיר אלוני יהיה מנהל הטלביזיה בלי כחל וסרק, באחריות מלאה. אני בטוח שאתה הולך היום על בהונות האצבעות, בכל מילה שאתה צריך להוריד כלפי מטה, חס וחלילה הוא יפגע במישהו ואז יעלו עליו. הוא צריך להיות נורא מאוזן ולחשוב על כל מילה.

יש כאן בעיה. אתם לא שמים לב, אדוני מיכה ינון לתכנים. בשביל זה נבחרתם, אתם הועד המנהל צריכים לתת את דעתכם לתכנים שקיימים פה. כל זמן שחבר-הכנסת ורדיגר אומר להם שצריך לסגור את הטלביזיה אתם יכולים אפילו קצת לחייך, זו דעתה של קבוצה דתית ותו לא. אם אני אתחיל להגיד - ואני לא חושב שצריך לסגור את הטלביזיה - ועוד חברים כמוני אתם צריכים להיות מודאגים. אתם צריכים להיכנס לענין הזה של תכנים. אתם צריכים לחדור אל העורכים השונים של התוכניות השונות. תשימו לב את מי הם מביאים משמאל וימין. אין שום אמצע, אין שום ביניים. אני מבקש שהועד המנהל ייכנס לעובי הקורה, יראה מה נעשה בטלביזיה. הביקורת הולכת ומחלחלת מקצה הארץ ועד סופה. לבסוף נגיע למצב שהדרישה לסגירת הטלביזיה תבוא מכל שכבות הציבור. ואם יסגרו את הטלביזיה, אינני יודע מתי יפתחו אותה. אין תאריכים לדברים האלה. אתה סוגר, אתה לא יודע מתי אתה פותח.

פ. גולדשטיין:

אני את ראשית דבריו רוצה לפתוח בהערה מאירוע שחברת הכנסת שליטא וגם חברת הכנסת אלוני השתתפו בו. הועדה הזאת צריכה לגנות את מה שהיא אתמול באירוע יוצא דופן, בו נזרקו ביצים על ראשם של חברי כנסת. אני רציתי להביא הזדהות עם חברת הכנסת שולמית אלוני. ועדת החינוך צריכה להוציא הודעה שמגנה אלימות כלפי חברי כנסת והציבור בכלל.

אני בניגוד לחבר הכנסת דנינו לא הייתי מעיר הערה שהצטרפתי ללובי בלי שידעתי למה אני מצטרף. משום שאני לא הצטרפתי ללובי וקראתי את התמליל ואני לא מבין למה לא שודרה. אני יכול לחוות את דעתי, אבל לא יאעזרעו על סמכותכם. היה לי תמליל ביד ואינני מבין למה פסלו את התוכנית. אני לא פוסל, אדוני המנהל, את זכותך לפסוק את פסוקו של יום.

אני, בניגוד לחברי בני שליטא, חושב שועידת חירות שודרה כפי שהיתה, לצערי הרב. העם ראה את הקולות. אני מציע לכל חברי לא לשמוח לאידם של אחרים. אינני מציע להסתמך על אלימות פיזית ועל אלימות מילולית. זו בעיה של עם ישראל כולו, של מדינת ישראל - מה שקרה בוועידת חירות. היות ואני מעריך שזו בעיה סוציולוגית של עם ישראל אינני רוצה להאשים את הטלביזיה.

לנושא אלי גבע בחלק אני מסכים ובחלק לא. אלי גבע הוא חדשה, אבל כמות הזמן שניתנה היא מעבר לכל פרופורציה. זו הערכה רצופה שלי, לגיטימי שאגיד את דעתי.

אני לא אגלה חדשה שאני מחזיק בדיעה זו מזה זמן רב, ואני הולך איתה מקצה הכנסת עד קציה, שרצוי וטוב לסגור את הרשת הראשונה. אתם חברי ברשות נוהגים מנהג אימפריאליסטי, לא רק שאתם לא סוגרים את הרשת הראשונה יש לכם מחשבה על ערוץ שני, לעשות מחלקת חדשות משותפת לערוץ הראשון ולערוץ השני. לגיטימי שחבר הכנסת שליטא יחוש כפי שהוא חש. גם אני חושב שיש בטלביזיה העדפות, אלה העדפות אישיות וזה אנושי. כך אני מרגיש. מי שמייצג את רשות השידור ישקול ויעריך. אין זה מתפקידו לומר לו. אני מודע לעובדה שחל שיפור, אבל בעיות יסוד לא נפתרו.

מי מנהל את העסק? האם מותר לצוות עובדים זה או אחר לקבוע בדיקטט או יש ועד מנהל ומנהל רשות. אני מדבר בכאב. אני עדיין מחזיק בדיעה שהיה רצוי לעשות פסק זמן לששה או שמונה שבועות ולפתוח כאשר ייגמרו העניינים. כאשר אין הסכמה בין ציבור עובדים, שהוא ציבור עובדים טוב שעושה עבודה, לבין המנהל, מנהל צריך לנהל. אני מכיר בסמכותה של רשות השידור לבצע פעולה רצינית. יש מקרים שאתה לא יכול יותר. לא יתכן מצב שהעובדים ינהלו את הטלביזיה והמנהל ישא באחריות. יש חלוקה של אחריות בניהול. בן-נון אמר שהפירסומת מראה את היפה ומעלימה את המכוער ואילו המדיה מראה את המכוער ומתעלמת מן היפה. האמת היא באמצע.

רשות השידור הגיע למצב שמבחינתה אם סוגרים אין יודעים מתי פותחים. היה רצוי מאד לסגור לפסק זמן לא על ידי חקיקה. זו דרך יחידה

שנותרה לגוף לנהל עסק, כאשר אין נותנים לו לנהל.

מ. וירשובסקי:
אני מתנגד לסגירה. אם יש דברים שהם לא בסדר, צריך לתקן אותם ולא להעניש את עם ישראל.

א. הראל:
לפני כחצי שנה הייתי ברומניה. אחד הדברים שעשיתי - נכנסתי ופתחתי את הטלביזיה. ראיתי מה המתכון שמדובר בו, מה המתכון שחברי כנסת מציעים. קודם כל רואים הכל בצבע אחד. או שרואים את צ'אוצ'סקו או ששומעים שיר יפה. בין זה לזה יש הפסקות ארוכות. אין שום בעיות.

טלביזיה יכולה רק לצלם ולהראות את מה שיש בעם הזה. זה היסוד. מה אפשר לעשות, גם אני בולע את הרוק הרבה מאד פעמים. זו המציאות של העם שלנו, של המדינה שלנו, של המפלגות שלנו. בחירות אפשר להראות אחרת? אי אפשר להראות מה שאיננו.

א. ורדיגר:
אתה מסכים שכאשר ראש הממשלה מקש להופיע בטלביזיה ולדבר אל העם על התוכנית הכלכלית, יאמרו לו שלא רוצים

א. הראל:
גם זה סילוף של העובדות.

נ. כהן:
זה חיים הברפלד סגר ולא רשות השידור.

א. הראל:
גם אני לא הייתי מרוצה מההשתוללות של חברי הכנסת על הר הבית, אבל הטלביזיה היתה צריכה להראות את זה. מוכרחים להבדיל בין מה שנעים לראות ובין מה שלא נעים לבין העמדת הענין. אני יכול להיות בויכוח עם גוש אימונים, הטלביזיה חושבת שזה אירוע - היא צריכה להראות אותו.

הסיפור של אלי גבע הופיע בכל העיתונים והטלביזיה לא תראה? הטלביזיה צריכה להראות אירועים על הטוב ועל הרע. תפסיק, בני, לדבר על השמאלנים. אני מחפש אותם כדי לצרף אותם למפלגת העבודה. מי זה? זו באמת שאלה של גישה או השקפת-עולם מה מראים ומה לא. זה חוצה את המפלגות.

אי אפשר לפתור בעיות שישנן על ידי התחמקות. מי שאומר סגירת טלביזיה מחמק מהבעיות. שום דבר לא יתרחש. אני מכיר את המצב הזה לגבי הרבה החלטות יותר רציניות מאשר הטלביזיה. בסגירה אתה לא פותר אף אחת מהבעיות. אם הממשלה לא רוצה להחליט, היא לא תחליט. כאשר יהיה סגור, היא לא מסוגלת להחליט. לא מסוגלים להחליט לא מפני שהטלביזיה פתוחה או סגורה. יש ליקויים. לא שמעתי, לא מהעובדים ולא מהיושב-ראש ולא מהמנהל שהכל נקי ולא צריך לתקן.

אגב, גם ההרכב הפוליטי של הנהלת רשות השידור הוא כזה, שאין כאן שאלה של השפעה פוליטית. יש בעיה של יחסי אנוש, של חלוקת סמכויות בלתי ברורה, של חוק שצריך לתקן אותו; צריך רשת שניה שיוצרת תחרות מסוימת. אין כאן בעיות פוליטיות. הבעיות היו כאשר היה שלטון הלכוד וכאשר היה שלטון המערך.

אם ועדת הכספים מפעילה סנקציות נגד רשות השידור זה מייצל את העבודה, זה עושה טלביזיה יותר טובה? לכן בעית הסגירה אינה פותרת את הענין. בא שר החינוך ואומר: החוק לא נותן לי סמכות. כמה זמן צריך לשנות דברים שצריך לשנות אותם? הפתרון אינו בסגירה אלא בכך שהמערכת הפרלמנטרית תלחץ על המערכת המבצעת לבצע את אותם שינויים ארגוניים וניהוליים שצריך לשנות. אנחנו מחליטים ומחליטים והנוגעים בדבר לא עושים. אנחנו שופכים את ליבנו ושום דבר לא קורה.

אני גר על יד אוניברסיטת בר-אילן. לפני שבוע נכנסו אלי ושאלו: אתה רוצה להצטרף לטלביזיה בכבלים? זה צומח כמו לחמיות. יש היום פיתוי בפני האנשים, ואז ניצור מערכת אחרת של חיים במדינה הזאת.

כהן:

אני לא בעד סגירת הטלביזיה. אני העליתי בהצעה שלי לסדר היום שתי נקודות: האחת שקשורה לשר החינוך. ים רבים מתחרים לקחת תחת חסותם את רשות השידור. שר החינוך ושר התקשורת רבים. מה? על חוסר סמכויות מוחלט. הוא מתבטא בכך שכאשר יש שאלה של חברי הכנסת אל השר, ור הממונה אומר: אני לא יודע מה לעשות, אין לי סמכות. הוא מעביר שאילתות שלנו ומשלה ומביא תשובות. אני אומרת זאת בצער. אם אין לך סמכויות, לעתמוד ותדרוש בממשלה וכויות, או שתתפטר בהיעדר סמכות. אז נראה את הפירצה ונרצה לסתום אותה.

המצב הקיים לא רק שאינו עוזר, אלא מכשיל. גם על לא היתה תשובה מפי השר. הוא במבוכה. צריך פשוט לקום ולהתפטר, או לקום ולצעוק.

נקודה שניה: החוק הקיים נותן לוועד המנהל, על פי 33, באישור השר, לקבוע כללים לניהול. היו שלשה בג'צים בנושא הזה והם הורו ששתמש בסעיף הזה. אין מבינים מדוע הועד המנהל לא משתמש בסניף הזה. עד היום זה לא ירה. אינני יודעת אם היה פותר את כל הבעיות.

אני אמרתי בכנסת, כמו שאנחנו הפוליטיקאים לא רוצים ילב עם אנשי הטלביזיה ומורחים דברים, גם אלה שמבקרים את הטלביזיה אינם רוצים להרגיז יתר מדי. הם תלויים בה. יכול להיות שגם הועד המנהל תלוי בהם, גם הוא לא רוצה לריב, גם יא בנוי מפוליטיקאים.

באמת צריך לתקן את החוק הקיים. מדהים שכל התיקונים א בוצעו עד היום. כל התיקונים הטכניים, לא דברים שבאים לקבוע מצב חדש שבו יש עוצמה וו או אחרת למכשיר.

אינני רוצה לדבר על כל מיני תופעות ככשלות. וכירו את ענין חברות. שידור ממש מכוער מבחינה מוסרית, גם מבחינה מקצועית. שם השדר זר: עכשיו בואו נראה לכם מה חיילים שלנו עושים בחברון.

הראל: באיזה שידור?

כהן: כאשר חילקו כיפות, בתקופה שחברת הכנסת אלוני ביקרה שם. שיראה אותם מחלקים כיפות, מה זה דבר מגונה שצריך

זקיקע אותו? מה עושה שם צה"ל?

אלוני: זה לא היה ערכי, הם תיארו את המהלך.

כהן:

זה היה ציני, בואו נראה לכם במה עוסקים. אני חושבת שהפרצות האלה מכשילות גם כתבים טובים. מותר לו להעיר נרה כאשר מתחשק לו. אני בטוחה שמעירים, אבל זה לא בסדר. אין סדר וזה חוזר. זה בכלל בר חדש, כאילו הכתב היה עולה חדש, ההתישבות צריכה לשרת את צהל ולא צהל. צריך לשרת ז ההתישבות. הנורמה הראשונה ביותר שקמה התישבות. השומר מגן על העץ. פה ההתישבות זריעה לצהל.

אני בטוחה וגם אמרתי, יכול להיות שמכשילים אותו בחור. וא יכול להיות הבחור הכי טוב. אני אומרת זאת לא. מפני שאני רוצה להחניף לטלביזיה. אני א זקוקה לה. אני מכירה אישית את האנשים, אבל האוירה והפרצות קוראים ומפתים להיכשל.

לסיכום: א) השר. לא יתכן מצב של עליבות כזאת של שר. ב) כללים בחוק הקיים שצריך להפעיל אותם. בינתיים האחריות היא שלנו ולא של הטלביזיה. נחנו צריכים לתקן את החוק הקיים. לפני שנתיים אני פחדתי לומר שאני רוצה לתקן את חוק שות השידור. היה פחד לנגוע בו. היום ברוך השם כמעט בכל חלקי הבית מדברים על הצורך זיקון החוק הקיים. הכנסת צריכה לעשות זאת במהירות.

אלוני:

אני מציעה שאנחנו נבדוק את מערכת הסמכויות שלנו ונראה מה אנחנו במערכת הסמכויות שלנו יכולים להציע. נחנו הולכים על חבל דק מאד מבחינת ההתערבות בתכנים ובתוכניות. לגבי התוכניות - למעשה נחנו לא קרואים לאמירה מלבד כאזרחים, כצופים. אלא אם יש דברים שהם עבירה, איננו קרואים זתערב לא בשיקול הדעת העיתונאי, לא בשיקול הדעת המערכתי ולא בתכנון התוכניות.

אבל כאשר כל העסק הזה מתחיל לצלוע ולהתפורר, זה מחזיר את האחריות אלינו, כיצד טלביזיה ממלכתית צריכה לפעול. פה יש לנו בעיה רצינית מאד. אין חילוקי דיעות על כך שאין נחת. אין נחת. זה כלי שהוא חיוני לציבור עצמו.

במקביל באו אלינו בנושא של זכויות יוצרים וגניבות של סרטים ונושא של כבלים שמקיף היום מספרים עצומים, קרוב ל-500 אלף. יש שם חומר גנוב של סרטים טובים ויצירות שגונבים חנם אין כסף, על ידי זה שהולכים לספריות סרטים. כך פגעו בבתי הקולנוע.

היתה תוכנית כלבוטק ושם הראו את הגניבות האלה. הם עשו תוכנית כלבוטק שלהם כתשובה לרשות השידור. הם עשו ראיונות עם אנשים, חלק מהאנשים האלה הם אינטרסנטים ושותפים בהכנסות, חלק עקרות בית.

אין נחת מהטלביזיה. יש ביקורת. אי אפשר שלא נהיה מודעים לתופעה הזאת שהולכת - וגדלה מחוץ לחוק, והיא משדרת ברמה זולה ונמוכה ומתחרה למעשה עם מה שרשות השידור רוצה באמצעות החוק. תוך זמן קצר הארץ תהיה מכוסה בצלחות לקלוט מלווינים מה שהם רוצים. הארץ תהיה מלאה בכל מיני צלחות ולא תהיה לנו שליטה.

זה התפקיד שלנו ואנחנו חייבים להיערך כך שרשות השידור תוכל לספק תוכניות שתהיה בהן יוקרה, שיהיה להן ערך, שאנשים לא יסגרו כפתור. אתה יכול לעשות דברים שהם לפי דעתך יוצאים מהכלל, אבל האנשים סוגרים כפתור. אם תוכל להקנות דברים ברמה מבחינת התחרות, אנשים לא יסגרו כפתור.

במציאות שישנה היום ברשות השידור ובטלביזיה אינני רואה אותם יוצאים לדרך המלך עם תשובה מול התחרות הזאת.

צריך לדון בערוץ 2. ערוץ 2 אינו אומר שערופ 1 חייב להיות גרוע. הן חייבות להיות הטובות ביותר, האטרקטיביות ביותר מול הכבלים והצלחות.

א. הראל:
אם הכנסת תאשר לרשות השידור לא רשת ב' נפרדת אלא לפתוח עוד ערוץ אחד, יקרה מה שקרה כאשר פתחו את רשת ב' בקול ישראל.

נ. כהן:
זו ההצעה של הוועד המנהל.

ש. אלוני:
אני מוכנה להתגייס למען ריבוי הדברים האלה. מי שאיננו מסוגל בתנאים הקיימים להוליך קו אחד, האם יהיה מסוגל מול התחרות החיצונית להתארגן ולנתב רשת שניה שלהם, גל שני שלהם שיהיה ברמה מתאימה?

מ. ינון:
זה יפתור חלק מהבעיות של אבטלה סמויה.

ש. אלוני:
אני מוכנה לתמוך לתקופת זמן. השאלה מה מקסימום הזמן שאתם צריכים לכך. וזו הראשונה צריכה להיות לא מפיקה אלא רק משדרת. אינך יכול לסגור. בטבע אין חלל ריק. היא לא תהיה מפיקה אלא רק משדרת. לזה אתה צריך צוות אנשים יותר קטן. אתה יכול לשדר דברים טובים מאד, עם מערכת חדשות קצרה. תוך הזמן הזה לעשות רה-ארגון באמצעות חוק, לפטר זלחת פיצויים. יש לכם היום 700 עובדים. צריך גרעין קבוע של כמה מאות. בתוכניות יצירתיות, בתחום האמנות והתרבות מקובל שיש לך גרעין עובדים קבוע ועם אחרים אתה עושה חוזים חד פעמיים או עונתיים, כדי להרחיב מאגר של יצירה ויזומה. אתה צריך גרעין של 250-300 עובדי קבע.

בשביל רה-ארגון כזה צריך גם תקציב בשביל פיטורים, עם כל הזכויות ואחר-כך לבנות מחדש, עם תיקונים בחוק. בשביל שנוכל ללכת להצעה כזאת של הבראה שהיא לא מפיקה אלא משדרת, של פיטורים לצורך רה-ארגון חדש - לזה אתה צריך 3 (דברים: 1) קביעת זמן כמה אתה צריך לעניין כזה. 2) תקציב לעניין זה 3) זה חייב להיעשות באמצעות חוק. מוכרחה להיות הסכמה של השר או הממשלה.

מ. ינון: מה עם ההסתדרות?

ש. אלובי: מדוע לפטר עובד מוולקן או מסולל-בונה זה לגיטימי ועובד מרשות השידור זה לא לגיטימי?

ב. שליטא: יש אנשים שמתים לעשות משהו, אבל אין מה לתת להם.

ש. אלובי: לאנשים האלה אין אות של אצולה ולא דם כחול. אנחנו צריכים תשובות על השאלות האלה כדי שנוכל לכוון את ההיערכות של רשות השידור לעידן של הצלחות, של הכבלים. אנחנו חייבים לחשוב קדימה.

בתחום אחר, בהכשרה מקצועית שולחים אנשים סתם ללמוד מקצועות חדשים. אתה משקיע באיש חצי שנה ומלמד אותו מקצוע שבועוד שלש שנים לא יהיה בו צורך. הגיע הזמן לחשוב לטווחים יותר ארוכים.

חסרה לנו אינפורמציה לגבי זמן, כסף וחקיקה. אם הדבר בר-ביצוע, אני הייתי הולכת לכיוון הזה. אם הדבר איננו בר-ביצוע אנחנו צריכים לדעת על האלטרנטיבות. איך אתם יכולים להמשיך במשחק השוטף ובמקביל לעשות את הדברים האלה, שזה דבר הרבה יותר קשה והרבה פחות שלם. יכול להיות שלא תהיה ברירה, אבל הכיוון צריך להיות אותו כיוון: גרעין עובדים, משמעת אהרת ועוד.

בענין חוק רשות השידור: שום חוק, בודאי לא חוק רשות השידור, אינו מחוסן מפני תיקונים. במדינות שיש להן חוקה, גם חוקה אינה מחוסנת מפני תיקונים. יש דברים שצריך לתת עליהם תשובות. כאשר אנחנו הולכים לתיקונים לאור דברים ששמענו, אנחנו צרים מאד להיזהר ולזכור שחברי כנסת ואנשים פוליטיים אסור להם ללכת לכיוון ששולל את שיקול הדעת מהעיתונאי, מהעורך ומערכת התיכנון. אנחנו יכולים לבוא ולהגיד שאותו עיתונאי השתמש תקופה ארוכה בשיקול דעת לא נכון וצריך לפטר אותו. אבל כל עוד הוא ישנו, שיקול הדעת חייב להיות שלו. הוא הדין בעורך תוכניות בידור או אחרות. אנחנו יכולים לבוא ולומר: אדם נכשל, אתה מכיב את רשימת הכשלונות שלו מבחינה מהותית ועל כן אסור לו להמשיך. שיקול הדעת מתחלק לא לתוכנית אחת אלא למערכת ארוכה. ביקורת חיצונית כן, אבל לא תכתובים כאלה או אחרים.

א. ורדיגר: לא מדובר על ועדה פוליטית, מדובר על ועדה מקצועית.

ש. אלובי: הויכוח שלי עם בני וגאולה. בני, אתה איש פוליטי רגיש מאד לנושא של מבט. הטלביזיה משדרת הרבה שעות. הדבר שהוא בעל השפעה החשוב ביותר הוא הדבר שהולך בדיבור ישיר, גלוי וחסוי. הדבר בעל ההשפעה הגדולה ביותר הוא למעשה מסרים חבויים. למשל כלבוטק יש לו השפעה יותר גדולה מאשר דיבור ישיר של חדשות. הענין הזה של מבט אומר משהו.

ב. שליטא: כלבוטק מקצועי, הוא ערוך בצורה מקצועית.

ש. אלובי: מבט מקצועי מאד. אתה חושב שהוא שמאלי מדי, אני חושבת שהוא ימני מדי.

א. ורדיגר: מה היה שלשום עם הבלגן?

ש. אלובי: זו היתה טעות. אני מסכמת את דברי. יש דברים שיותר וצריך לתקן. אני מציעה שנהיה זהירים ונזכור מה תחום הסמכויות שלנו ומה איננו תחום הסמכויות שלנו. אני בעד דיאלוג קבוע. אם יש מחזה רע, שיבוא הציבור וישרוק ויוריד את המחזה. אבל לא מראש אדם יקבע שאסור. לפני שנלך לסיכום הדברים אנחנו חייבים לקבל תשובות על כמה דברים שהעליתי פה מבחינת זמן, כסף וחקיקה.

א. ח. שאקי: כדאי לשחרר את הדיון מההיבט הפוליטי הדומיננטי. יש בעיות מהותיות. בסופו של דבר נושא רשות השידור והטלביזיה הוא ענין של רה-ארגון. אורי פורת העמיד אותי לפני שעה ורבע על נקודה שהיא מכרעת, תיקון בחקיקה כדי לתחם בצורה מוצלחת יותר את הסמכויות בין הגופים.

ישנו יושב-ראש הוועד המנהל, ישנו מנכ"ל רשות השידור, ישנו מנהל הטלביזיה, ישנו הוועד המנהל וישנה המליאה. מסתבר שכאשר חקקו את החוק לא-שמו לב לצורך לתחום בצורה מדויקת את הסמכויות.

ישנו דו"ח מפורסם שאורי פורת המציא. הוא מביא דוגמא מאנגליה על הבי.בי.סי. אם נחליט על הצורך בתיקון החקיקה, יתוקנו כמה פגמים. שר החינוך והתרבות מופקד לכאורה על ביצוע חוק רשות השידור. בפועל כל אימת שעולה שאלה מהותית, זה לא בתחומי סמכותו.

ג. כהן: באיזה מקום בעולם זה בתחום השר הממונה?

ג. כהן: מה תפקידו של השר?

ג. כהן: אני אמציע רשימה, עשר סמכויות יש לו.

א. ח. שאקי: מאין נובעת תפיסת שם החוק: רשות שידור ממלכתית. פירושו גם בהגשה וגם בעריכת התוכניות וגם בתקציב. הגישה לא תהיה פוליטית, לא סקטוריאלית אלא כלל-לאומית.

ש. אלובי: האם יימסר רק הקונצנזוס או רק התופעות המיוחדות?

א. ח. שאקי: אין ויכוח שהטלביזיה חולה זה שנים. אין ויכוח שיש פגמים גם בתפקוד וגם בסמכויות. הבעיה האמיתית: כיצד מרפאים. הציבור חושב כך. עובדי רשות השידור בחלקם חושבים כך. האנשים המרכזיים חושבים כך. השאלה כיצד לעשות. רה-ארגון זו המילה.

אולי המילה סגירה נשמעת חריפה. הציבור לא יכול ללא המינימום הדרוש לו. כל שעה יש אצלנו חדשות. מסתבר שהציבור רוצה בזה. כל שעה קורה אצלנו משהו. מבחינה זו יש מקום לתיקונים. רה-ארגון יכול להיות בכיוון שלך, שולמית. דהיינו גרעין מוצק של הגשת חדשות ודברים בסיסיים, בעוד שהפקות שהן ביסוד כל המחלוקות, בין שמאל וימין, יבואו לידי תיקון.

אבל יש גם בעיות אנושיות ממדרגה ראשונה. כל מי שעוסק אומר שיש עודף עובדים. במשבר כלכלי לתת למאות עובדים לעבוד במקום שבו הם מצפים לעבודה ולא ניתן להם, ובה בעת לדבר על ערוץ שני.

יש מה לרפא. אני לא מציע לסגור את כל הטלביזיה אלא לעשות רה-ארגון. זה דומה כאילו רוצים לרסן בכת אחת אינפלציה וגם לעשות צמיחה. לבסוף ימצא שביל הזהב שיאפשר גם להמשיך בריסון וגם התחלת צמיחה. איננו יכולים בלי זה. אי אפשר לוותר על שירותי הטלביזיה.

מי שאומר שכל התוכניות פגומות אינו צודק. כלבוטק ראוי לכל פרס, זוהי תרומה אדירה לציבוריות הישראלית. שידורי הספורט ברובם המכריע טובים. יש תוכניות טובות. יש תוכניות טובות ויש תוכניות שיש עליהן ביקורת. אינני מזכיר שמות.

הרבה זמן מדברים על אוביקטיביות. זה כל מה שאני מצפה, להבטיח את הערך של ניטחליות. את הופעת בתוכנית של שאלות, שולמית. כתבו לי תשעה יהודים דתיים שהם שאלו שאלות ואף אחת מהן לא הותרה לשאילה. זה עוול זועק לשמיים. כל הציבור קיבל רושם שיש לאילת גוון אנטי דתי.

אני מאמין באמונת. יש לי תשובות, לא לכל שאלה. אני שמח להופיע. הופעתי במקומות שונים. זה בריא לשמוע דיעות ולעמת. אם נותנים אפשרות סבירה, שיונית.

ש. אלובי: אני נעלבתי שלא היו אלי שאלות.

א. ח. שאקי:

תשעה אנשים הגישו למנחה שאלות. התברר להם שאיש מהתשעה לא קיבל. ציפו לשנים, לאחד. גם לא אחד. זה מעוות את המציאות. אינני יודע כמה דתיים יש באילת, אבל הם באו. היו להם שאלות. לא נתנו להם לשאול.

באחת התוכניות הפופולריות מה אומר מראיין למרואיין צעיר דתי: יש לך הזדמנות להכניס לשאקי. הבחור הזדעזע, צלצל אלי. קודם כל הסגנון. שנית, מנחה נותן עצה למרואיין במי מחברי הכנסת לפגוע. הבלגתי. מצאתי דרך לומר לו אישית. היתה התנצלות.

יש אנשים שאינם תופסים שממלכתיות מחייבת אוביקטיביות. הצעתי שיהיה רה-ארגון, סגירה חלקית. במקביל ייזום חקיקה בכנסת לתיקון חוק רשות השידור. ישבתי שעתים-שלוש עם אורי פורת. דיברתי עם יושב-ראש רשות השידור מיכה ינון. בלי תיקון החוק אין עתיד. היום יש רגיעה. הקרב הגדול היה בין חברי הוועד המנהל, בינם לבין עצמם, בינם לבין המנהל. יש הכרח בתיקון החוק.

מ. ינון:

ראשית, לגבי מסקנות ועדת החינוך מ-28 בינואר 1986. כל המסקנות האלה לא מטילות מטלות על רשות השידור אלא על הממשלה ועל הכנסת. אנחנו לא צריכים להשיב למה לא בוצעו. לי נראות כל המסקנות האלה. הכל פה קשור עם חקיקה. אנחנו הצענו כל מיני הצעות בקשר לחקיקה. אני התיעצתי עם פרופ' דוד ליבאי. גם לאורי היתה התיעצות דומה איתו. ישנן הצעות לתיקון חוק רשות השידור. לא יכולנו לחוקק, לא הועד המנהל, לא הרשות ואפילו לא מנהל מבט.

כאשר דובר על סגירה לפרק זמן, קיימנו ישיבה עם השר הממונה עלינו. ושם היה סיכום שעל פי החוק הקיים בנוסחתו היום אין לוועד המנהל סמכות להחליט על סגירה או השבתת מגן למקרה של שביתה של העובדים. גם לזה צריך פרמטרים משפטיים. לא פשוט להחליט סתם על השבתת מגן, זה קשור במהלים מהותיים.

הסיכום היה שהוקם צוות משותף של רשות השידור ומשרד המשפטים. מי שיכול לחוקק זו הכנסת. גם אם תהיה הצעה טובה מאד, שוב הענין בידי הכנסת. כל נושא החקיקה מכל הזוויות חוזר לבנין הזה.

ש. אלוני: גם ועדת כנסת כוועדה יכולה להביא הצעה.

מ. ינון:

אני לא אתערב, זה לא בתחום טיפולנו ולא בתחום סמכותנו. אותו דבר לגבי הערוץ השני. ההצעה של המישנה למנהל רשות השידור נשמעת מגוחכת, אבל יש בה משהו. בחודשים יוני-יולי יהיו אירועים ספורטיביים עולמיים. חלק גדול מהציבור רוצה לצפות בהם, כדורסל, כדורגל ואלופות טניס בוימבלדון.

אין לנו פתרון אמיתי לבעיה הזאת. אם היו מקבלים את הצעת החוק הפרטית של פנחס גולדשטיין ושל רובינשטיין השר של ערוץ שני, היתה אפשרות לא להיזקק לסרטים הכחולים. לא כל היום המדינה עסוקה בפוליטיקה, יש דברים נוספים. עד שיחליטו על ערוץ שני, תשאילו לנו את התשתית שקיימת היום. אפשר להניח תשתית שקיימת כדי שנוכל לתת תוכניות לאוכלוסיה שלא משוגעת על ספורט. הצטערנו לקבל תשובה שלילית מהשר הממונה עלינו, באותה טענה: אם אתם בבעיות של סכסוכי עבודה בערוץ הראשון.

חלק מהעובדים מובטלים מאונס, מחוסר שעות שידור מספיקות. זו חלק מההסתבכות של הענין. ממבט ראשון הוא נראה אבסורדי, אבל הוא לא אבסורדי.

א. הראל: הרבה מאד מהבעיות של רשות השידור היו נפתרות אם היו פותחים רשת שניה.

מ. ינון: הצעתי וההצעה הזאת נדחתה על ידי הגורמים הממשלתיים שבכוחם לאפשר לנו, בלי שינוי החוק.. לשדר בלי שינוי חקיקה כמו ברדיו.

לגבי סגירה: פסקו שאיננו יכולים לסגור. אני מתפלא שבכנסת, המכירה את כל הבעיה של יחסי עבודה בארץ, מדברים כאילו אנחנו יכולים להחליט על סגירה ולפטר את כל העובדים. כאילו אין הסתדרות ואין הסתדרות טכנאים שיכולים להשבית את בזק ואת הטלביזיה הלימודית ואת שידורי הרדיו. אנחנו נפטר וכולם יקבלו את הדין? אלה דיבורים שלא קרובים למציאות האמיתית.

יכול להיות שהדרך היחידה חקיקה והיא צריכה להתקבל על ידי שני חלקי הבית, כולל תנועת העבודה וההסתדרות. הכדור חוזר למגרש של הכנסת והוא לא בכוחנו. אנחנו ממשיכים לתפקד במצב הנתון ולא במצב תיאורטי שאולי הוא טוב, אבל לא קיים.

לגבי תוכנית ההתבוללות: היא בודאי תחזור לכאן בעוד חודשיים. אני רוצה לקרוא לכם מכתב של היועץ המשפטי של רשות השידור, לפניית עורך דין שמייצג את הגברת שהופיעה בתוכנית. המכתב הזה נכתב על דעתי, על דעת המנכ"ל ועל דעת מנהל הטלביזיה. התלונה היתה על כך שהתוכנית לא שודרה.

"1. מנכ"ל רשות השידור הוא בגדר העורך הראשי של כל שידורי הרשות בין ברדיו ובין בטלביזיה. 2. בתוקף סמכותו האמורה החליט המנכ"ל, לאחר שצפה בתוכנית האמורה יחד עם יוצעים משפטיים ועל דעתם, כי התוכנית כולה, כפי שנערכה, לוקה, וכי אינה ניתנת לתיקון ולהכנסת שינויים, אלא יש להפוך אותה מחדש. 3. ברור שמקומו של הנושא: התבוללות ונישואי תערובת הוא במסגרת התוכניות של הטלביזיה, אלא שהדרך בה הוגש בתוכנית האמורה לא איפשרה למנכ"ל את אישורה לשידור. 4. נמסר לי, כי המחלקה למורשת ישראל בטלביזיה עוסקת עכשיו בהכנות להפקתה מחדש של תוכנית על הנושא האמור ובקרוכ יקבע גם על ידי המועד לשידור בטלביזיה. 5. נא לתשומת לבך, כי הנושא שאתה מעלה במכתבך כלול גם בעתירה בבג"צ שהגישה תנועת "כך" מיסודו של הרב מאיר כהנא נגד רשות השידור. עתירה זו תלויה ועומדת בבית המשפט העליון וחלים עליה כללי הסוב-יודיציה. בברכה נתן כהן עו"ד."

א. ורדיגר: התוכנית הזאת לא עברה אצלכם ביקורת?

נ. כהן: אני הצעתי למנכ"ל לפסול. ביקורת כזאת צריכה לעבור ביקורת משפטית. יחד עם מנהל הבג"צים צפינו בה. זה מה שחבר-הכנסת דנינו אמר היום.

מ. ינון: אני ראיתי את התוכנית. אפשר להחליט כך, אפשר להחליט אחרת.

א. ח. שאקי: נישואי תערובת זה איסור חמור בישראל.

א. ורדיגר: היה מקרה שתוכנית שעברה ביקורת, ברגע האחרון ממש בגלל לחצים פנימיים מורידים אותה ?

נ. כהן: כן, אני פסלתי תוכנית כלבוטק שלמה והיא לא שודרה. היא תוקנה ועמדה במבחן בג"צ. אנחנו הזמנו את מנהל מחלקת בג"צים והזפתענו. היו לנו בעיות עם עריכה. לא היתה דרך לשדר אותה.

מ. ינון: אני רוצה לומר דברי ביקורת על מעורבות של חברי כנסת להורדת התוכנית. אני רוצה לקרוא לכם מכתב של מנכ"ל

רשות השידור לשעבר: "לאראיתי בהקרנה סגורה את סרט הטלביזיה על נישואי התערובת בין יהודיות לערבים ועל כך לא אביע את דעתי לגבי תוכנו ולגבי שאלת שידורו או אי שידורו. אני מבקש רק להצביע על צביעותם של החוגים המתקדמים שיצאו חוצץ נגד שידורו של הסרט. הרי אלה בדיוק אותם החוגים הנלחמים תמיד בחירוף נפש בצנזורה ובקומיסארים של תרבות. אלה הם אותם האנשים הטוענים תמיד, שצריך לתת ג'טוי לכל הדעות, גם אלה שאינן מקובלות על הציבור, כי במדינה חופשית אין פוסלים, אלא דנים ומתווכחים ומשכנעים. אלה הם האנשים הנאורים שהתייצבו מאחורי

הצגות שהכפישו את מדינת ישראל ואת צה"ל והשוו אותנו לנאצים. אלה הם החוגים שיצאו - בשם חופש הביטוי - להגנתו של משורר שתיאר בשירו כיצד אנשי גוש אמונים אופים מצות מדמם של ילדים פלשתינאים. ועכשיו הם נזעקים למנוע שידורו של סרט דוקומנטרי - אוביקטיבי או לא אוביקטיבי, טוב או גרוע - רק מפני שהוא פוגע, אולי, בציפור נפשם של ערבים. מצות מדמם של ילדים פלשתינאים - כן, אבל דברים בגנות נשואי תערוכת - לא? מדוע? היכן כאן הדמוקרטיה? חופש הביטוי? אולי אפשר להציע איזו פשרה קטנה? אנשי גוש אמונים יפסיקו לעת-עתה לאפות מצות מדמם של ילדים ערביים ונציגי הקידמה הכלל-אנושית יסכימו להקרנת הסרט נגד נשואי התערוכת."

אני מזדהה עם דבריו.

א. הראל: היות ואתה אמרת שאתה מזדהה עם כל מלה, אני רוצה לדעת מי הם החוגים.

מ. ינון: לא הייתי עומד מאחורי הדברים לולא הופעלו גם עלי לחצים של חברי כנסת לגבי השידור שהם לא ראו - אותו. אני מקבל שמנהל רשות השידור תפקידו לצפות, לפסול או לא לפסול. אני שולל שחברי כנסת שלוחצים הפוך פתאום לחצו לשדר. חברי כנסת צלצלו אלי אישית מהכיוון השמאלי של הבית. על כן הרשיתי לעצמי לקרוא את זה.

דבר נוסף: אנחנו עשינו לא מעט בענין של המאבק עם ועדי העובדים וניסינו להפעיל את כושר הניהול שלנו במציאות של יחסי העבודה של היום. הדבר מגיע עד בית המשפט העליון. ב-1 באפריל מתקיים דיון אצל נשיא בית המשפט העליון כדן יחיד על ערעור שהוגש על ידי ההסתדרות. הוגש ערעור על החלטתו של בית הדין המשמעתי שלנו שבו נדון יושב-ראש הועדה, הושעה וננזף. ההסתדרות מערערת לבית המשפט העליון. הנשיא שמגר לקח על עצמו אישית את התיק. הוא יידון בעוד שבועיים.

א. הראל: יש פתרון כל כך קל יחסית. לפי דעתי אנחנו עושים מאמצים נכונים לאפשר לכם פתיחת מערכת נוספת. זה פתרון לפיטורי עובדים.

מ. ינון: יש לנו תשובה בכתב ששר החינוך לא מסכים שישאלו לנו ציוד.

א. הראל: פותחים עוד מערכת כזאת, זה עוזר ליחסי עבודה, זה עוזר להבראה, זה עוזר להעלאת הרמה.

נ. כהן: תלמדו את הבעיה ותעבירו החלטה. אתם כל הזמן מבקרים, למה לא תעזרו לנו.

מ. ינון: לגבי מה שאמר חבר-הכנסת בני שליטא, לגבי השפעתנו על תוכנו של מבט. אני חולק על הרבה דברים שנעשו במבט, כמו הענין של חברון. היינו צריכים להתנצל במהדורת חצות. עשינו דבר דומה עם יושב ראש הצנזורה בזה הזמן. נאלצנו לקרוא מכתב אורך לפי החלטה של האומבודסמן שלנו שהיתה טעות. אנחנו מנסים לענות על תיקון עוולות על ידי תיקון. זה תפקידו של עורך מבט, עורך חטיבת החדשות ומנהל הטלביזיה, שהוכנס כעורך הראשי של הרדיו והטלביזיה.

הביקורת של הוועד המנהל היא לאחר מעשה ולא לפני מעשה. כך היה נהוג כל השנים. אינני יודע אם הגיע הזמן להפוך את זה. הוועד המנהל כבר לפני שנה החליט שצריכה להיות רוטציה בעריכת מבט. הדבר בוצע ולא בוצע על ידי המערכת הקמצעונית בטענות שונות. גם הקדנציה שלו נגמרת בעוד כמה חודשים. המנכל והוועד המנהל יהיו רשאים להחליט. שוב פעם יהיה אחר. יש החלטה על רוציה, המערכת המקצועית לא קיבלה את הדין ולא ביצעה את זה.

א. פורת: אני מצטער שאני משיב לפרוטוקול. אמנם נשאר כמה חברים נכבדים בעלי אורך רוח נדיר והם שומעים את דברי, אבל השאר הלכו ואני יכול להצטער על כך.

אם אנחנו ניקח את הפרוטוקולים של ישיבות הכנסת של ועדת החינוך והתרבות מאז שהטלביזיה קלימת, אנחנו נגלה שכל ישיבה דומה לקודמתה

כגנרל דבטא, מתחילה ונגמרת אותו דבר. הטענות פחות או יותר אותו הדבר. ללמדנו שהבעיה לא בעובדים ובהנהלה אלא בשיטה. עובדים באו והלכו, הנהלות התחלפו, הבעיות נשארו. זו הוכחה טובה ביותר שמהו לקוי בשיטה. ואם צריך לשנות משהו, הרי זה לשנות את השיטה. השיטה מעוותת בחוק.

הטלביזיה של היום היא פרי הילולים של חוק חסר שחר. לשמחתי יש כבר קונצנזוס שצריך לשנות את החוק וזה בסיס לכל שינוי. אני מוכן להצהיר כאן שעל כל טענה אני יכול להוסיף עשר. לא תתחרו איתי.

אסור לשכוח שהטלביזיה הזאת גם עושה דברים טובים. היא לא כל כך רעה כפי שעושים ממנה. העובדים אינם מפלצת כפי שמתארים אותם. ההנהלה לא ירחמיאלית כפי שמנסים להציג אותה. אנו משדרים תוכניות כמו כלבוטק - תוכנית מעולה, כמו מבט ברמה מקצועית בינלאומית. אנחנו הפקנו בשנה האחרונה את הדרמה "לחם" שהיא מקור גאוה לטלביזיה. זה לא פשוט בתנאים שלנו להפיק דרמה כזאת. הפקנו סידרה של "חיללים יקרים" על השבויים. גם הבי.בי.סי לא יכול להפיק סידרה יותר טובה.

ב. שליטא: זו היתה תוכנית מיותרת.

א. פורת: אני לא בטוח.

ב. שליטא: השבויים האלה רחוקים להיות גיבורים.

א. פורת: אף אחד לא תאר אותם כגיבורים. על פי החלטת הכנסת מנכ"ל רשות השידור הוא עורך הרדיו והטלביזיה. העורך הראשי איננו אלא כבאי ראשי. הוא עסוק בכיבוי שריפות. המנכל ומנהל הטלביזיה עסוקים כל הזמן בעניינים טכניים. היכולת להעניש עובד שסרח לא קיימת. העובדים צוחקים ואומרים: אנחנו נישאר, ההנהלה תלך, אתם מתחלפים. במצב כזה אני לא מכיר אף הנהלה שיכולה לנהל.

הבעיה האמיתית בטלביזיה היא בעית הניהול, והניהול האמיתי נמצא בידי העובדים. האנרכיה הזאת באה במקום הדיררכיה שלא יכלה להיווצר בגלל ריב הסמכויות, הסגנון של כל דאלים גבר מוביל למצב שהסמכויות הפכו להיות הפקר. כל אחד נוטל אותם לעצמו, אבל את האחריות משאירים להנהלה. זה אנטי מינהל תקין.

יש לנו בעיה ארגונית, בעיה תפעולית שאותה צריך לחסל על ידי חקיקה. אין שום דרך אחרת. אפשר להביא לדוגמא את אל-על. היום היא מרוויחה. העובדים הכי טובים עם ההנהלה הכי טובה לא יכולים להפיק שום דבר כאשר כללי המשחק מטורפים לחלוטין.

זה המצב. אינני מאשים איש. אף אחד לא עושה שום דבר מתוך זדון, כיוון שהדברים מתאפשרים אז כך הם מתגלגלים. אי אפשר לדעת מי עובד שם, מי מנהל שם. יותר מדי ידיים בוחשות בקדירה. יותר מדי גורמים מנסים לדוג דגים במים עכורים. צריך להחליף את המים והמים זה השיטה.

בשנתיים שאני שם עשיתי כל מאמץ אפשרי על מנת לשכנע את העובדים שלא לעסוק בגדיעת הענף שהם יושבים עליו, לשתף פעולה עם ההנהלה על תוכנית הבראה רצינית, אבל דבר לא יצא. הקמתי לפני שבוע צוות מיוחד שנועד לתכנן את תוכנית הבראה של הטלביזיה. בחרתי שנים מבכירי העובדים. ועד העובדים נתן לעובדים האלה הוראה לעזוב את הצוות, אולי מפני שהעובדים לא כל כך רוצים הבראה. יכול להיות שהמצב הקיים טוב להם. אחרת קשה לי להבין איך בנשימה אחת יכולים לומר: אנחנו רוצים תכנית הבראה ובאותה נשימה לומר האנשים שלנו יצאו מצוות הבראה. האופציה שתאפשר סגירת הטלביזיה על מנת לפתוח אותה מחדש בהקדם האפשרי לא קיימת. החוק לא מאפשר לסגור את הטלביזיה. אני חותר להגיע למצב שבו תהיה קיימת אופציה כזאת. אין לי ספק שאם תהיה קיימת אופציה כזאת, הדברים ישתנו מאליהם. ואולי לא יהיה צורך להשתמש בה לעולם. כאשר יש תוכנית מגירה שתאפשר לסגור את הטלביזיה על מנת לפתוח אותה מחדש, יתכן שלא יהיה צורך לפתוח את המגירה ההיא. זה איום מספיק רציני על מנת שועדי העובדים יבינו שתקופת המשחקים נגמרה, הפעם זה רציני. ואז תהיה להם אפשרות לבחור בין שתי דרכים: לשתף פעולה עם

ההנהלה בתוכנית הבראה רצינית או שזו תהיה הבראה חד-צדדית מוכתבת על ידי תוכנית מגירה.

ב. שליטא: אלה מלים כדורכנות.

א. פורת:

סוף סוף הגענו לתחילת התוכנית הזאת. שר החינוך מינה צוות חקיקה שיעסוק בחקיקת חוק בגדר הוראת שעה, חוק שיאפשר סגירת הטלביזיה על מנת לפתוח אותה מחדש. טוב היתה עושה ועדת החינוך והתרבות של הכנסת אילו היתה מגבה את ההליך הזה ותומכת במגמה הזאת. אני מאמין שברגע שתהיה חקיקת הוראת שעה, אולי לא יהיה צורך להשתמש בה.

מה ששיך לביקורת התכנים שנשמעה כאן היום, בעיקר בנושא של המשדר התבוללות, שאני פסלתי אותו, זו אחת התופעות המסוכנות ביותר לעצמאותה של רשות השידור. חברי כנסת שלא ראו את התוכנית ולא יודעים כמה מדובר לא יכולים להרשות לעצמם לנהל ויכוח על ביצה שלא נולדה. אני מוחה על חברי כנסת מכל הכוונים בנושא הזה. איש מהם לא ראה את התוכנית. אני ראיתי אותה ואני פסלתי אותה לא בגלל לחצים של חברי הכנסת מצד אחד, או חוסר התחשבות בדעתם של חברי כנסת מצד שני. אני פסלתי את התוכנית לאחר שראיתי אותה ומצאתי אותה לקויה מבחינה עיתונאית, מבחינה ציבורית ומבחינה משפטית. לאן נגיע אם חברי כנסת יתחילו לערוך תוכניות בטלביזיה או לעסוק במבט.

חייבת להיות הפרדה מוחלטת בין המערכת המקצועית ובין המערכת הציבורית שנועדה לפקח עליה, לא בשביל שהמערכת הציבורית תבוא במקום המערכת המקצועית. זה יהיה סוף רשות השידור. נכפיף אותה לשולחן משרד ראש הממשלה ונחזור לימי שירות השידור ולא רשות השידור.

א. סרטני: למה לא ללכת בכיוון של חברת-הכנסת אלוני? למה ללכת בכיוון של סגירה? צריך למצוא פתרון

קונסטרוקטיבי, לא רק שוט.

א. פורת: ברגע שתהיה קיימת האופציה שתאפשר לסגור, לפטר ולהחזיר רק את אלה הנחוצים באמת על פי תנאי עבודה אחרים, על פי הסכמים אחרים, אולי על פי חוזים מיוחדים, כמעט כל הבעיות ייעלמו. יכול להיות שאפשר יהיה להגיע לאותו דבר בלי סגירה. בתנאי שהעובדים ידעו שהאפשרות לסגירה קיימת. כל זמן שהעובדים משוכנעים שהאפשרות לסגירה אינה קיימת, כל צעד להבראת המצב לא יצליח.

א. סרטני: לא צריך לתת פתרון של אבטלה סמויה, צריך ללכת על פתרון אחר.

א. פורת: צריך לבוא אל העובדים עם שני תיקונים: תיקון אחד אומר הבראה בשלבים, עם שיתוף פעולה. כוח אדם מיותר ילך הביתה, עם פיצויים בתנאים מועדפים. נלך לרה-ארגון בשיתוף פעולה עם העובדים. אינני מאמין שאפשר בלי שיתוף פעולה. זה תיקון אחד.

התיקון השני אומר: כולם הולכים הביתה. אין ברירה אחרת נגיע לאתא. אין שום סיכוי לעבוד על פי התיקון הראשון, אם אין לך התיקון השני. כאשר העובדים יצטרכו לבחור, אני מעריך שיבחרו באפשרות הראשונה. האפשרות השניה היא סיכוי להצלחה של האפשרות הראשונה. בשני המקרים מה שצריך לעשות זה לצמצם כח אדם באופן משמעותי. יש עשרות עובדים שמקבלים משכורת ולא עושים שום דבר. השכר שלהם מכלה כל חלקה טובה של תקציב ההפקה. כאשר למעלה מ-50% הולך על שכר, לפעולות נשאר מעט מאד. אין לזה שום הצדקה. יש לנו אולפן וחצי, לא יתכן שיהיו 80 מפקידים, 40 במאים ו-40 כתבים. אנחנו לא הוליווד. הייתי שמח אם היה לי תקציב כפול ו-10 אולפנים והייתי יכול לספק תעסוקה לכל כוח האדם שנחבק בטלביזיה. אין לי תקציב כזה, אין לי אמצעים כאלה.

אני חושב על העובדים, יש ביניהם עובדים מצוינים שנתנו הרבה מחייהם לטלביזיה. אחת הדרכים לפתור את הבעיות שלהם - למצוא אפיק חדש

על מנת שאפשר יהיה לשחרר את הוקואום שנוצר. זה ערוץ שני שלנו. אנחנו לא המצאנו דבר כזה, אנחנו אמורים לחקות את המודל הבריטי. גם באנגליה לפני שקם רובינשטיין ודיבר על ערוץ מסחרי, הדבר לא קם לפני שהיה ערוץ ממלכתי. האנגלים עברו אותו תהליך, רק לאחר שקם ב.בי.סי.2 שעסק בהפקות מקוריות, תוכניות חושבות, אז יכול היה ב.בי.סי.1 לעסוק יותר בתוכניות בידוריות, בספורט כמו רשת ב' ברדיו. אז יש אפשרות למלא אחרי המטלות של חוק רשות השידור. כאשר יש לך זמן שידור שפרוס על פני כל היום.

רק לאחר שהבטחנו את זה יש טעם לדבר על טלביזיה מסחרית. אחרת היא לעולם לא תוכל להתחרות במסחרית. על ידי זה הייתי מפנה לערוץ אחד את התוכניות הכבדות, עליה יוטלו כל המטלות של החוק והטלביזיה המסחרית תחגוג.

עם כל הכבוד שאני רוחש לשר, מחובתה של הועדה לומר לשר החינוך והתכנות: אל תיתן ידך להקמת ערוץ שני מסחרי, לפני שערוץ שני ממלכתי קם. זה גם יפתור בעיה של כוח אדם עודף. יש כוח אדם יוצא מהכלל. אם יפתח ערוץ שני, כח האדם הטוב יברח לשם ואנחנו נישאר עם שום דבר. זו אחריות ממלכתית. זה מה שרוצים שיקרה כאן?

אני מבקש מהועדה הנכבדה הזאת שני דברים: לתת לנו גיבוי על תוכנית המגירה או חקיקה בגדר הוראת שעה, שתאפשר להנהלה להגיע להסכמה עם ועדי עובדים על איזו דרך לרפא את הטלביזיה בערוץ הקיים ובתוספת לאפשר לטלביזיה ערוץ שני, דבר שיקל על הבראת הערוץ הראשון בלי זעזועים מיותרים. תודה רבה.

היו"ר נ. רז:
יש בידינו מכתב של היועץ המשפטי לממשלה אל מר אורי פורת. אני מבין שפה מדובר על חמישה סעיפים. סעיף 4 מדבר על חקיקת חוק מיוחד לפתרון בעיות הניהות ברשות השידור. מה שמציע היועץ המשפטי לממשלה ואומץ על ידי שר החינוך והתכנות:

"אם הנהלת רשות השידור תגיע למסקנה, על יסוד הנסיון, כי יש לפעול, מעבר לפתרון הסכסוך הקיים ומעבר לתגובה על השיבושים שארעו לאחרונה, כדי לפתור באופן יסודי ושיטתי את בעיות הניהול, כוח האדם, המשמעת וכיוצא בזה, הדרך הטובה ביותר היא חקיקת חוק מיוחד, כהוראת שעה, לתכלית זאת. חוק כזה יכול לקבוע הוראות בתחום יחסי העבודה ובתחום הקשרים החוזיים עם גופים שמחוץ לרשות השידור, לארגן מחדש את המבנה והסמכויות בקרב הרשות, להעניק סמכות להפסקה זמנית של השידורים או חלקם, להסמיך גופים אחרים להרחיב את היקף השידורים שלהם בתקופת הביניים ולקבוע את המועד והדרך לחידוש השידורים ברשות השידור במתכונת חדשה ועוד."

אני מזכיר מה שאמרה שולמית אלוני, להפסיק חלק מהשידורים. התחנה תשדר, אבל לא תפיק. מה זה גופים אחרים? הלימודית או לתת ערוץ נוסף בתוך הטלביזיה הקיימת? בקשת גיבוי או איננו מומחים לעניין?

נ. כהן:
אני בוועדה. יש לנו ישיבה עם השר, עם היועץ המשפטי לממשלה. ישיבה שניה כדי לקבל הנחייה, הכוונה. זו לא טלביזיה לימודית. רשות השידור במידה והיא רוצה להיות תחנה משדרת, תוכל להתארגן בצוות קטן. נאמר לעובדים: תשבו בבית. נשדר חדשות וסרטים קנויים. עד יעבור זעם. לא שאנחנו נמסור ללימודית. הערוץ השני, מה שהעלה היושב-ראש בשם הועד המנהל, כדי לא להיזקק לדברים האלה. לשר נבון, יחד עם רובינשטיין, יש אפשרות להגיד לנו: תפעילו ערוץ שני תוך שבועות.

היו"ר נ. רז: במסגרת הטלביזיה הקיימת. צינור אחר שצריך להפעיל אותו.

א. פורת: הערוץ ישנו.

א. סרטני: אם אנחנו נתבעים לעשות בעניין זה, למה לא נזמין את שני השרים, נבון ורובינשטיין.

היו"ר נ. רז: אני רוצה לגמור לקרוא את הסיפור הזה. "כמוכן, החלטה אם ללכת בדרך זאת, שהיא דרך בלתי רגילה ובעלת השלכות מרחיקות לכת, צריכה להתקבל, לא רק על ידי ההנהלה של רשות השידור אלא גם על ידי השר הממונה על רשות השידור, ולאחר מכן על ידי הממשלה כגוף, לפני שתובא בפני הכנסת. אם התקבל החלטה כזאת, ניתן יהיה להתחיל בניסוח הצעת החוק. אני ממליץ

כי גם אם לא תתקבל החלטה לפעולה מיידית, בכיוון זה, יוחלט על ידי הנהלת רשות השידור ועל ידי הדרג המדיני, לפחות השר הממונה על רשות השידור, להקים צוות לניסוח הצעה זו, כאמור כדי שהצעה כזאת תהיה מוכנה לשעת הצורך, אם הגורמים הנוגעים בדבר לא יצליחו למנוע שעה קשה כזאת."

עד כמה שידוע לי, הוא הקים צוות כדי לעבד את

הוראת השעה הזאת.

נ. כהן: היתה ישיבה ראשונה. היום מתכנסים עם השר והיועץ. בראשה עומד פרופיסור מהאוניברסיטה.

א. פורת: במקביל הקימותי צוות מקצועי שצריך להכין את המודל שאותו צריכה הועדה להגיש בחקיקה.

היו"ר נ. רז: גם במסגרת החוק הקיים אפשר לעשות דברים יותר נחרצים. אני מצטער לשמוע שתוכנית ההכרזה לא מתקדמת.

א. פורת: מי שרוצה להגיע לשיתוף פעולה עם העובדים, לא ישיג אותו ללא האפשרות הזאת.

היו"ר נ. רז: אני מסיים לצטט: "במצב הקיים ברשות השידור, כאשר המשמעת הרופפת פוגעת בניהול התקין ובעבודה התקינה, מן הראוי להפעיל, באופן שקול אך תקיף, את הסמכות שהחוק הקנה להנהלה לצורך השלטת המשמעת."

זה מקובל על השר הממונה. נחכה בסבלנות לראות תוצאות.

א. סרטני: יכול להיות שיהיה שוט על העובדים. אינני יודעת למה זה יביא מבחינת ההתפרצות, אם לא יהיה נתיב שאפשר יהיה לנחב את העובדים האלה, המוכשרים, הטובים ויש כאלה. מוכרחים לנסות להזיז משהו. בכיוון הזה צריך לפעול. אינני מאמינה שבחוק תיפתר הבעיה.

א. פורת: אני דיברתי על שני דברים, על תוכנית מגירה וערוץ שני.

א. סרטני: אם לא, נשארנו בסיר לחץ.

היו"ר נ. רז: יש לנו פגישה עם שר החינוך ב-1 באפריל. באותה הזדמנות אפשר להעלות את השאלה הזאת, לקבל את גישתו ולהשמיע לו מה שמתגבש אצל חברי הכנסת. אפשר לזמן ישיבה מיוחדת לנושא זה.

א. פורת: אם יקום ערוץ 2 נוסח רובינשטיין, הערוץ הראשון ימות.

א. סרטני: אני חושבת שצריך לקום ערוץ שני בנוסח שלנו.

נ. כהן: יש הצעה של ערוץ חופשי שיאפשר לנו לנשום, לשדר בקיץ בשני ערוצים.

היו"ר נ. רז: מהגבולות החוק הקיים אפשר לעשות?

נ. כהן: לגבי הערוץ השני יש פניה של היושב-ראש מנוסחת יפה. נעביר לך את זה ואת החוק ונבקש את עזרתכם.

א. פורת: יש פה מצב פרדוקסלי. אומרים; תראו את אלה, לא הצליחו לנהל ערוץ אחד ורוצים שני. אנחנו אומרים:

תנו לנו ערוץ שני ונוכל לתקן.

היו"ר נ. רז: התהליך הזה במידה שהוא מתקדם, אם הוא מתקדם בכלל, נקבע צוות ונקבעה תוכנית מגירה, אני מקווה שזה יתן שיחרור לחצים כדי שהטלביזיה תוכל לעבוד. התועלות הנוספות ברורות.

הישיבה ננעלה בשעה 11.40